

ligemole, pidas teine pool uuslitsat ühe maja ees, arst tegi ulje lahti ja astus sisse. Emand Ras-mussen seisatas kauemini, waatas maja alnate poole ja saatis haigese oma soovimisi, kui tema fa ei teabnudli, kes see oli. Siis läks tema edasi, rõõmuustas ennast sooja pääwapaiste üle ja waatas lahkest kaetutulijate peale, kas nemad seda märksivad wõi mitte. Kui tema aga Hansenite tappa astus, siis ei olnud tema mitte enam emand Ras-mussen, vaid „vana Kadrina“. Tema oli praua Hansenit vanemate juures laua, laua aega tee-nitud.

Kui vana Kadrina tappa astus, siis lohkus tema waituse üle, mis seal walitses; kui ka lõikodu olivid, siiski ei rääkinud seegi üht sõna. Prava Hansen ja kolm tütarlast istusivad õmb-luse fallal, nende silmad ei viivinud aga oma töö peal, vaid wahtisivad enamist laua poole teise seina ääres, kus Nikolai, praua Hanseni poeg, istus ja sirjutas. Ka tema ei rääkinud sõna, nii hooljast oli tema oma töö fallal.

Kadrina jäi sohe rahule, kui praua Hansen teda oma kõrva sofa peale wöttis ja walisse healega rääkis, et Nikolai oma esimest sammu tegewa elu sisse astumas oli. Tema sirjutas ja palus üht lohta.

Nikolai oli hisjuti leeritud ja pidi nüüd nii

ruttu fui wõimalis, oma ema ja õdede heaks tööd tegema haffama. Sellepäras türjutas tema ja palus lohta ühe suure kaubamaja kontoris, ja et tema selle tähtsa töö juures segatud ei saaks, selle-päras oliwad lõik wait.

„Ja, kui Nikolai selle loha saaks,” sõistas prava Hansen oma wõerale, „siis oleks tema elutee lahti!“ Ja siis rääkis tema, kuida selle kaubaherra kontor üts kõige suurematest selles linnas olla, ja kuida kaubaherra kõige nende eest sa edaspidi hoost landa, kes tema teenistuses olnud. Muidugi, kui nemad tulblid ja ustatawad olivid. Aga suuremat lootust ei wõida Nikolail selle loha peale olla, sest seda olla juba peale kolmekümmend tahtjat palunud. Prava Hansen oleks kergest eest-kosjaiib leidnud, aga see ei aitaks ühtigi, wõiks aja loguni veel õra ristuda, sest kaubaherra ei fallida eestlostmisi; tema tahta kõiki oma enese silmago näha. Sellepäras pidiada lõik, kes seda lohta tahawad, temale ise sirjutama, et tema esiteks nende firja näha saab; pärast lutsuda tema neid endid oma juure. Nüüd oli Nikolai juba laas firja walmis teinud, mida tema, prava Hansen, waga heaks pidanud; Nikolai ei olla nendega aga rahul olnud ja sirjutada nüüd lompat.

Seal pani Nikolai sulje käest maha ja oli walmis.